

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
НАЦІОНАЛЬНИЙ ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА СОЦІАЛЬНОЇ ФАРМАЦІЇ**

**«СОЦІАЛЬНА ФАРМАЦІЯ В
УКРАЇНІ: СТАН, ПРОБЛЕМИ ТА
ПЕРСПЕКТИВИ»**

МАТЕРІАЛИ

*всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції
за участю міжнародних спеціалістів*

(Харків, 3 квітня 2013 року)

Харків

2013

~ 1 ~

РОЛЬ СОЦІАЛЬНОЇ МЕДИЦИНИ ТА СОЦІАЛЬНОЇ ФАРМАЦІЇ В ПІДГОТОВЦІ СПЕЦІАЛІСТІВ ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ГАЛУЗІ Москаленко В.Ф., Бутко Л.А., Бутко А.Ю.	171
СОВРЕМЕННЫЕ МЕДИКО-СОЦИАЛЬНЫЕ АСПЕКТЫ АЛЛЕРГОДЕРМАТОЗОВ Огнев В.А., Осипенко Т.С., Мищенко А.Н.	173
ЕПІДЕМІОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РАКУ ЛЕГЕНІВ СЕРЕД НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ Огнев В.А., Зінчук А.М., Зінчук О.Г.	175
АНАЛІЗ ЗАХВОРЮВАНOSTІ НА ХВОРОБИ ОРГАНІВ ТРАВЛЕННЯ У ДІТЕЙ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ Ольхова І.В., Трохимчук В.В.	177
СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ПІДГОТОВКИ ЯКОСТІ ВИКЛАДАЧІВ ФАРМАЦЕВТИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ Панасенко О. І., Лимаренко І. Л., Гоцуля А. С., Буряк В. П.	178
МЕДИКО-СОЦИАЛЬНАЯ ПРОБЛЕМА ОЖИРЕНИЯ У ДЕТЕЙ И ПОДРОСТКОВ Помогайбо Е.Г.	180
3. ЛЮДИНА – СУСПІЛЬСТВО – ЛІКИ – ФАРМАЦЕВТИЧНА ДОПОМОГА – СФЕРИ ВЗАЄМОДІЇ	182
ВДОСКОНАЛЕННЯ ПІДХОДІВ ДО ФОРМУВАННЯ НОМЕНКЛАТУРИ БЕЗРЕЦЕПТУРНИХ ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ В УКРАЇНІ Гром Я.О., Дацко А.Й.	183
РОЛЬ ТА ЗАВДАННЯ ПРОВІЗОРА У СФЕРІ ПАЛІАТИВНО - ХОСПІСНОЇ МЕДИЦИНИ: РЕЗУЛЬТАТИ ПІЛЮТНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ Громовик Б.П., Прокіп С.Є.	186
ДОСЛІДЖЕННЯ ГЕНДЕРНОЇ, ВІКОВОЇ ТА СОЦІАЛЬНОЇ СТРУКТУРИ ПАЦІЄНТІВ ІЗ ВЕРИФІКОВАНИМ ДІАГНОЗИМ МЕТАБОЛІЧНИЙ СИНДРОМ Заяць М.М.	189
ОЦІНКА ЯКОСТІ НАДАННЯ ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ОПІКИ В АПТЕЧНОМУ ЗАКЛАДІ ПРИ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ТА ПОПЕРЕДЖЕННІ ЛІКОВИХ ВЗАЄМОДІЙ Зіменковський А.Б., Борецька О.Б., Денькович О.І.	191

СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ПІДГОТОВКИ ЯКОСТІ ВИКЛАДАЧІВ ФАРМАЦЕВТИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Панасенко О. І., Лимаренко І. Л., Гоцуля А. С., Буряк В. П.

Запорізький державний медичний університет,

Запорізький медичний коледж, м. Запоріжжя, Україна

andrey_goculya@mail.ru

Система освіти фармацевтичних закладів повинна будуватися на принципах фундаментальності, доступності та загальнолюдських цінностях, відповідати сучасним потребам суспільства. У професійній підготовці вузівських викладачів центральне місце повинні займати психолого-педагогічні знання та уміння; формування у майбутніх викладачів цілеспрямованості, інтересу до педагогічної діяльності.

Аналіз наукової, соціально-педагогічної та психологічної літератури показує, що сьогодні в області освіти домінують соціологічні підходи, на яких будуються індивідуально орієнтовані парадигми, концептуальність яких будується на наступному:

- визначенні результатів навчання за якісними показниками знань, умінь, навичок, інтелектуального та загальнокультурного розвитку;
- орієнтуванні на усвідомленість, самовизначеність, самореалізацію студента;
- оцінюванні діяльності навчального закладу за показниками результатів навчання;
- орієнтуванні на соціалізацію особистості, розвиненні психологічних процесів.

Дослідження сучасного стану педагогічної освіти свідчить, що сьогодні науково-методичне забезпечення має ряд недоліків. До них відносяться: недостатній рівень готовності до професійної діяльності, недостатньо високий рівень соціального статусу студентської молоді, її соціальної та пізнавальної активності, професійно-педагогічних якостей викладачів та зниження об'єму педагогічної підготовки у системі університетської педагогічної освіти.

У цих умовах стає актуальним пошук шляхів та засобів удосконалення педагогічної освіти.

Таким чином, існує протиріччя між суспільною необхідністю удосконалення вузівської педагогічної освіти та недостатньою розробкою положень, засобів та методів для такого удосконалення.

Виходячи з наявності зазначених протиріч, з нашої точки зору необхідно провести наступні дії:

- сформувати професіоналів в сфері навчання та виховання на основі раціональних та логічних засад, які базуються на знаннях і самосвідомості;
- зорієнтувати навчальний процес на удосконалення знань та умінь, на покращення педагогічної роботи з дидактичними матеріалами, на систематизацію педагогічної самоосвіти, на виконання педагогічних вимог до студентів, вимог до якості навчання та виховання;
- провести перегляд та доповнення робочих програм відповідно до типових програм та навчальних планів, затверджених навчальним відділом вищого навчального закладу;
- провести психолого-педагогічну підготовку викладачів вищої фармацевтичної школи з метою збагачення особистості педагога, його ерудиції знаннями не тільки своєї дисципліни, але і суміжних предметів.

Обов'язковою умовою підвищення якості педагогічної освіти є формування єдиної системи знань та умінь студентів на основі застосування системної методології, досягненні оптимального рівня засвоєння навчального матеріалу. При цьому логічна структура якісної педагогічної освіти у дидактичному плані повинна подавати зростання по наступному ланцюгу:

- знання про окремі розділи дисципліни, що вивчається;
- знання про дану дисципліну у цілому;
- знання про зв'язки дисципліни, що вивчається з іншими предметами.

Таким чином, невід'ємною складовою підвищення якості педагогічної освіти являється самоосвіта, професійне та особисте самовдосконалення, підвищення пізнавальної активності, формування професійної самосвідомості, удосконалення професійних умінь та особистих духовно-моральних якостей.